

lige Fattigvæsen til Byrde, forudsat at han vilde vise sig virksom til at forsørge sig selv. Allerede nu er det ingenlunde ubetydelige Bestræbelser, der gaa i den Retning. Efter den sidste Beretning, jeg har her i Haanden, og som jeg tror er paalidelig, men som forøvrigt er af ældre Dato, findes der 760 Sygefæstter med 108,600 Medlemmer, som have haft en aarlig Indtægt af 570,000 Kr. Nu tror jeg nok at turde sige, at man vilde desorganisere alle disse Bestræbelser, hvis man lukkede op i § 3 for denne Afgang til Hjælp, og det vilde, forekommer det mig, i og for sig være meget sørgeligt. Man vilde herved tage Sporen bort fra Amtsrådene, Kommunerne og Sygehuse; det er meget simpelt at forstaa. Kan jeg bidrage til, at vi kom ind paa en bedre Ordning med Hensyn til de Forhold, der ere omhandlede i § 3, skal jeg være meget villig dertil, og jeg haaber ogsaa, hvis jeg skulde blive længere paa denne Post, længere, end det ærede Medlem i og for sig ønsker, at jeg skal blive der, at jeg da skal gjøre Mit til at sørge for, at vi kunne komme til en Organisation af Statens og Kommunens Forhold med Hensyn til de Syge og Invaliderne, men det kræver Forberedelse, og jeg skal gjerne meddele, at Sagen allerede er under Forberedelse. Men jeg vil tilføie, at jeg ingenlunde har noget stærkt Haab om at faae nogen principiel Tilslutning fra det ærede Medlem til mit Standpunkt, thi jeg vil aldrig komme videre end til at foreslaa Hjælp til Selvhjælp, jeg vil aldrig komme til at foreslaa, at det Offentlige skal gjøre Alt og Individet Intet.

Forslagets § 4 har jeg allerede udtalt mig om, men jeg mener, at det vilde være af nogen Betydning at stille Forholdet saaledes, at Kommunalbestyrelsen til visse Tider skulde tage under Overveieelse, om der ikke var Grund til at eftergive Fattigunderstøttelsen. Jeg har tidligere udvilket dette her i Thinget, og for saa vidt kan jeg medvirke noget til Udviklingen af Lovforslaget. Jeg ønsker saaledes ikke dets Tilintetgjørelse, men jeg kan ikke nægte, at for saa vidt som jeg kan slutte mig til Noget af Tanken i det, saa er det kun en ringe Del deraf; §§ 1 og 2 maa udtages, § 4 maa meget væsentlig modificeres, og § 3 tror jeg ikke kan løse Opgaven paa den Maade, som der tilsigtes. Forslagets § 5 tror jeg ikke, jeg behøver at udtale mig om, thi naar jeg har udtalt og vedblivende maa have den Betragtning, at Fattighjælp er en Hjælp, der udgives af Kommunens Kasse i Henhold til Grundlovens §§ 30 og 84, saa følger

jo deraf, at jeg ikke kan være med til at gjøre en særlig Afdeling i Kommunens Kasse. Skal man danne en Kasse til særlig Hjælp for Trængende, maa man give den en anden Bestyrelse end den, Kommunens Kasse har, nemlig Kommunalbestyrelsen. Vi have jo de Fattiges Kasse, og jeg tror, at en saadan Udvidelse af Kommunens Hjælp kan betragtes som en Ophevelse af denne Kasse, hvis jeg ikke ser feil.

Th. Nielsen: Skjøndt jeg ikke skal befatte mig med at imødegaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (Rosen), kan jeg dog ikke undlade at gjøre en enkelt Bemærkning til Noget af det, som det ærede Medlem fremkom med. Han sagde nemlig, at Fattigdom saa godt som altid kom af egen Skyld; naar man saa nøiere til, var det Mangel paa tidligere Energi, den skyldtes; man havde giftet sig for tidligt, eller ogsaa havde det andre Aarsager. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han har undersøgt, hvor meget Samfundet bærer Skylden for, at de paagældende Individer ere blevne stillede, som de ere? I disse Dage behandles jo netop Lovforslag om uægte Børn og om Tilsyn med fattige Børns Opvært, medens de ere under Pleie. Tror det ærede Medlem ikke, at den Opdragelse, som Samfundet mange Gange har givet sine Stedbørn, tilbørlig er en meget væsentlig Aarsag i, at de senere ere blevne paasørte Fattigdom. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil veie Skyld og Ulskyld og samtidig noget grundigere, end han gjorde, vil overveie, hvorledes Individet er kommet til den Stilling i Samfundet, at det falder Samfundet til Byrde; naar han noget nøiere og nærmere vilde overveie dette, end han har gjort, vilde han ogsaa komme til et andet Resultat, end hans efter min Mening noget forhastede, og lad mig sige noget overfladiske Dom synes at tyde paa. Han kom desuden med en anden Bemærkning, han sagde, at det Bedste var Arbeide. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det kan være det Bedste, og jeg haaber, at Kommunerne ogsaa ville bidrage deres til at give Arbeide og derved holde saa mange Folk borte fra Fattigvæsenet, som det paa nogen Maade er muligt. Men naar det ærede Medlem bemærkede, at hvis vi gik ind paa Regjerings Forslag, som var forelagt om ekstracurriculære Arbeider, saa vilde Alt være saare godt, eller, som han sagde — jeg vil ikke lægge ham andre Ord i Munden end dem, han i Birkeligheden fremkom med — saa